

Sygn. akt IV Ka 355/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Połyniak (spr.)
Sędziowie:	SSO Mariusz Górski SSO Adam Pietrzak
Protokolant:	Magdalena Telesz

przy udziale Barbary Chodorowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2015 r.

sprawy **D. G.**

syna Z. i D. z domu P.

urodzonego (...) w K.

oskarżonego za czyn z art.35 ust. 1 a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 11 marca 2015 r. sygnatura akt II K 753/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, iż wysokość nawiązki należnej od oskarżonego, a wymierzonej na podstawie art. 35 ust. 5 ustawy o ochronie zwierząt w punkcie IV dyspozycji, podwyższa do 500 (pięciuset) złotych;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 355/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11 marca 2015r. Sąd Rejonowy w Kłodzku, w sprawie o sygn. akt II K 753/14, uznał D. G. za winnego tego, że w dniu 27 sierpnia 2014 roku w K. przy ul. (...) woj. (...) znęcał się nad psem rasy mieszanej wabiącym się M. w ten sposób, że trzymając wymienionego psa na uwięzi, za pomocą której szarpiąc unosił psa do góry, jednocześnie kopnął go i uderzył pięścią w okolice żeber, a następnie otwartą ręką uderzył psa w jego kark to jest popełnienia czynu z art. 35 ust. 1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt i za czyn ten na podstawie art. 35 ust. 1 a cytowanej

ustawy wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69§1 i 2 kk w zw. z art. 70§1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił na okres 2 (dwóch) lat próby, a na podstawie art. 35 ust. 3a ustawy z dnia 21.08.1997r. o ochronie zwierząt orzekł wobec oskarżonego zakaz posiadania zwierząt na okres 2 (dwóch) lat. Na podstawie art. 35 ust. 5 w/ wym. ustawy orzekł wobec oskarżonego nawiązkę w wysokości 100 (sto) złotych na rzecz Fundacji Ochrony (...) w P.. Następnie na podstawie art. 624§1 kpk zwolnił oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, zaś wydatki poniesione przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania zaliczając na rachunek tegoż Skarbu Państwa.

Z rozstrzygnięciem tym nie pogodził się Prokurator Prokuratury Rejonowej w Kłodzku, który zaskarżył wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego, zarzucając obrazę prawa materialnego, tj. art. 35 ust. 5 Ustawy z dnia 21.08.1997r. o ochronie zwierząt poprzez orzeczenie wobec oskarżonego D. G. nawiązki w wysokości 100 złotych podczas gdy zgodnie z brzmieniem powołanego przepisu Sąd w razie skazania za przestępstwo określone w ust. 1, 1a lub 2 dolna granica nawiązki wynosi 500zł.

Podnosząc ten zarzut apelująca wniosła o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kłodzku.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Na wstępie wskazać należy, w ślad za ugruntowanym stanowiskiem doktryny, a jednoznacznie wyrażonym m.in. przez Sąd Najwyższy, że „kontrolę wyroku wydanego w trybie określonym w art. 343 k.p.k., a więc w trybie konsensualnym (dotyczy to również orzeczeń wydanych w oparciu o wniosek złożony na podstawie art. 387 § 1 k.p.k.), poza modyfikacją wynikającą z art. 434 § 3 k.p.k., przeprowadza się na zasadach ogólnych” (wyrok SN z dnia 26.05.2014r. sygn. SNO 21/14, LEX nr 1488910).

Podzielając ten pogląd Sąd odwoławczy władny jest także dokonać zmiany wyroku wydanego w niniejszej sprawie przez Sąd I instancji na skutek uwzględnienia błędnego wniosku Prokuratora.

I tak: Prokurator zaaprobował wniosek oskarżonego D. G. o wydanie wyroku skazującego go za czyn z art. 35 ust. 1a Ustawy z dnia 21.08.1997r. o ochronie zwierząt i wymierzenie kar i środków karnych takich jak we wniosku, czyli m.in. nawiązki w kwocie 100 (sto) złotych (k. 79), co także w dacie złożenia wniosku było niedopuszczalne, z uwagi na brzmienie art. 53 ust. 5 ustawy o ochronie zwierząt.

Sąd a quo wniosek w takiej postaci uwzględnił, choć nawiązka dla sprawcy czynu z art. 35 ust. 1a tejże ustawy nie mogła być niższa niż 500 złotych. W takim zaś przypadku, skoro przepis został zastosowany, ale wbrew jego literalnemu brzmieniu, do obrazu prawa doszło

Zgodzić się zatem należy z apelującą, że uwzględnienie przez Sąd Rejonowy wniosku w postaci zaproponowanej przez oskarżyciela publicznego (k.88 i 107) nastąpiło z obrazą art. 35 ust. 5 wyżej wymienionej ustawy.

Ponieważ ocena materiału dowodowego nie jest negowana, ustalenia faktyczne także zostały zaakceptowane przez strony oraz Sąd odwoławczy, a i wymiar kary pozbawienia wolności uznać należy za sprawiedliwą odpłatę za czyn przypisany, Sąd odwoławczy nie uwzględnił wniosku o uchylenie wyroku, lecz dokonał zmiany poprzez podwyższenie kwoty nawiązki do 500 złotych, czyli zgodnie z brzmieniem art. 35 ust. 5 Ustawy o ochronie zwierząt.

Z uwagi na wynik postępowania odwoławczego oraz brzmienie art. 636§1 k.p.k., jak też uwzględniając sytuację materialną i majątkową oskarżonego, orzekł Sąd II instancji o kosztach związanych z tym postępowaniem, tj. zwolnił od obowiązku ich poniesienia oskarżonego, a wydatkami obciążył Skarb Państwa.